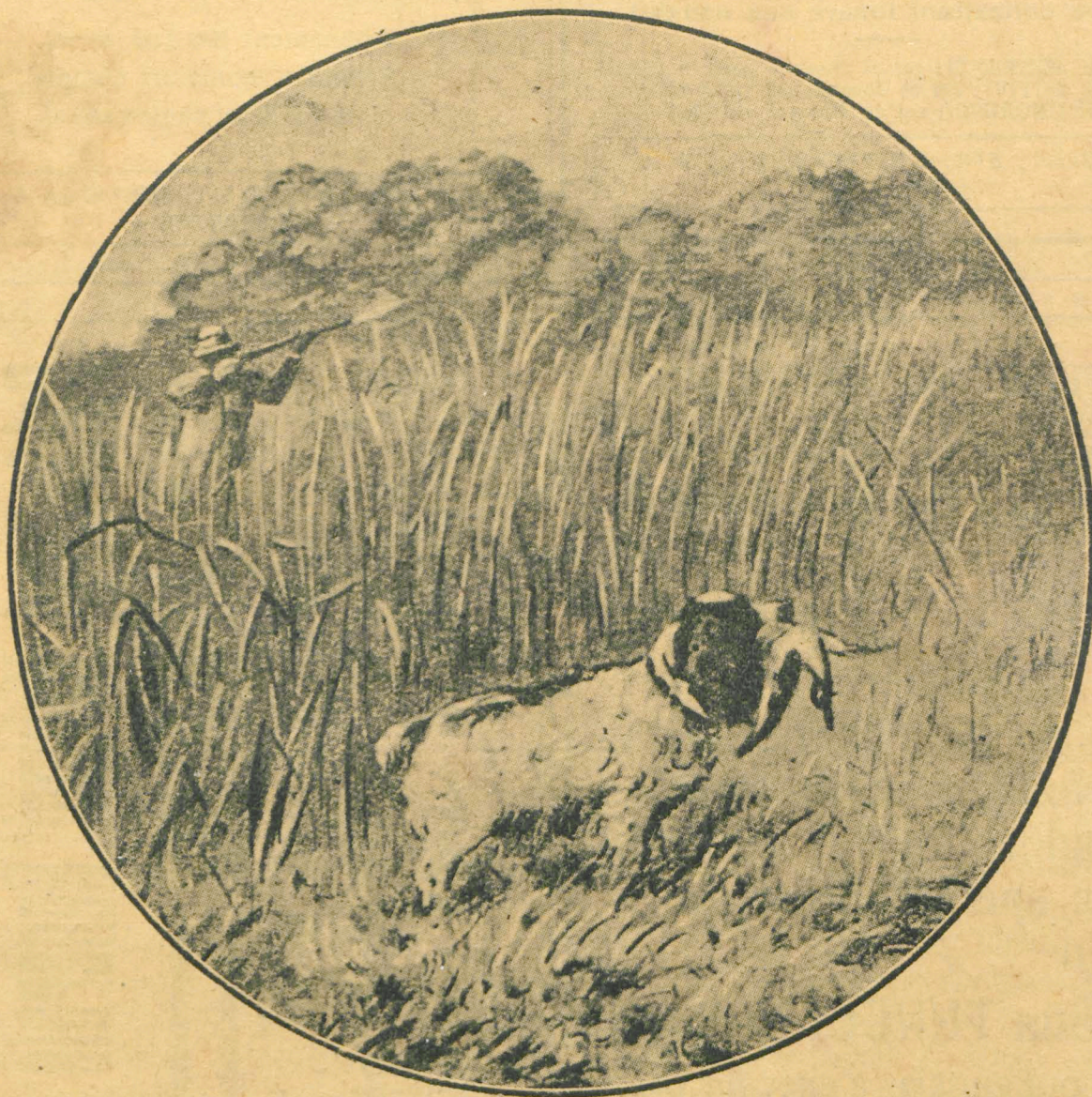

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor

SUMAR

1) O clarificare. 2) Ogarul de N. Cosăcescu. 3) Epurele de N. Halchiopol. 4) Un paznic model de Iacob dela Putna. 5) In amintirea unui prieten de N. Cosăcescu. 6) Vânătoarea iepurelui 7) Epigrame. 8) O vânătoare de lupi in 1914 de N. Arabolu. 9) Din viața condurilor de V. D. Bradul. 10) Membrii Uniunii. 11) Insemnări. 12) Corespondența cu provincia. 13) Mica publicitate.

M A I
: 1923 :

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

Sediul: Str. 13 Septembrie No. 85 — București
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

ANUL V
No. 35

PREȘEDINTE: N. Cosăcescu, inginer și profesor,

SECRETAR GENERAL: M. D. Scraba.

MEMBRI-CONSILIERI: N. P. Arabolu, Gh. Anghelescu, Colonel Toma Constantinescu, G. Combojorga, Circa Cesar, I. C. Danielescu, C. V. Deciu, Romulus Dimitrescu, Gh. Fântăneanu; N. Pârjolescu, Căpitan C. Marineiu, N. Mărculescu, Maior P. Namian, Oprescu Florian; inginer, I. Popescu, Rădulescu M., E. Savopol, Al. Spireanu, Aurel Velicu, Gr. Zane, avocat.

CENSORI: Lt. I. Diaconescu, Petre Tomescu, L. Moldoveanu, I. Brădeanu, C. Stănoiu, T. Halchiopol.

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

Scopurile sale coprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate societățile de vânatoare se pot grupa în jurul ei.

TAXA DE INSCRIERE este numai **40 lei** (N'are cotizațiuni lunare sau anuale).

MEMBRII ADERENȚI: cei ce donează până la 100 lei.
MEMBRII ACTIVI: cei ce donează cel puțin 100 lei.
MEMBRII ONORIFICI: cei ce donează 1000 lei.

Sedul : STR. 13 SEPTEMBRIE No. 85
— BUCUREȘTI —

REVISTA VANATORILOR

(Organ oficial al Uniunii Generale a Vânătorilor).

Publică: articole cu subiecte pur vânătorești; numele membrilor uniunii; numele donatorilor; lista contravenienților la legea de vânatoare; dări de seamă a societăților de vânatoare, etc.

Abonament **50 lei** anual.
Primește anunțuri comerciale 4.000 lei pagina anual.

Sediul : STR. 13 SEPTEMBRIE No. 85
— BUCUREȘTI —

ATELIER DE ARMURARIE

CĂLIN CURCĂ

(fost 15 ani în atelierul E. BUCHMĂN)

Aduc la cunoștința Onor. Clienței mele, precum și tuturor persoanelor-vânători, că în vederea timpului, am deschis un atelier special de armurărie în

Strada TURCULUI No. 3

și mă pot angaja, a executa orice lucrări și reparațiuni privitoare la *arme de vânatoare, de tir, cu glonț și de precizie, revolvere, pistoale, etc. etc.*, cu prețuri avantajoase.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20 la sută.

Cumpărați :

Calendarul Uniunii Generale a Vânătorilor

Frumos ilustrat și cu îngrijire tipărit.

Prețul 2 Lei.

De vânzare: la toate chioșcurile de ziare și la Societățile de vânatoare din localitate.

Citiți și răspândiți :

Biblioteca de aur a copiilor și tinerimei

Aprobată de onor. Ministerul Instrucției

Singura carte menită să îndrumeze pe cale bună copiii și tineretul.

Prețul popuar 2 lei exemplarul. Se vinde pretutindeni, și la Editura Românească G. Iliescu. Sf. Ionică 6, București.

Publică articole cu
subiecte pur vânătoarești

Abonament 50 lei anual

Primește anunțuri
comerciale

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor

MAIU 1923
Anul V

No. 35

Director:

M. D. SCRABA

Secretarul General al Uniunii

Comitetul de redacție: Căpit. C. MARIOIU, AUREL VELICU și V. MAXINȚEANU

Direcția și Administrația: Str. 13 Septembrie, 85. București

U. G. a V.

Partea Oficială

O clarificare

Recunoașterea «Uniunii Generale a Vânătorilor din România» ca persoană morală, dă prilej acestora de a-și aduce noi laude și o reclamă boerească. Dar înainte de a cerceta aceste laude să facem o lămurire asupra distincțiunii Uniunii noastre de cea boerească.

In anul mântuirii 1919, luna Iunie, s'a pus bazele «Uniunii Generale a Vânătorilor» din inițiativa câtorva modești, dar harnici vânători, doritori a lega raporturi de camaraderie cu toți vânătorii din țară, indiferent de clasa socială din care fac parte; Și cum e ușor de înțeles, acești modești inițiatori — modești prin situația lor socială, dar distinși prin frumoasele și nobilele sentimente care-i animase — s'au adresat oamenilor cu situații sociale mai mari, pentru a aduce în sprijinul ideilor ce voiau a realiza și sprijinul acesta al situației sociale. Așa e de când e lumea. Ideia cea mai frumoasă, cea mai utilă, trebuie susținută de sprijin puternic ca să poată căpăta realizarea ei. Cu atât mai vârtos în țara românească, unde tradiția a lăsat în credința mulțimei, autoritate situației sociale.

Și inițiatorii au găsit un om bun, blând și binevoitor, care a primit cu plăcere a-i da sprijinul său. Și nu prin activitatea sa care a fost nulă și nulă a rămas; ci prin situația sa de nume și avere, a putut să-i dea sprijin. Dar în jurul său s'a adunat protipendada care a găsit jenantă compania modeștilor inițiatori ai Uniunii; și împinsă de interesele a 2 — 3 inși și de vanitate în plină adunare generală s'au supărat, văzându-se o parte din ei ei înlocuiți și s'au despărțit; și fără multe forme, în disprețul statutelor, au proclamat formarea unei noi societăți, cu pretenția a fi aceasta adevărata Uniune Generală, înființată la 5 Iunie 1919.

Și pe când vechea și statornică «Uniune Generală a Vânătorilor» a continuat lucrarea sa în folosul tuturor, noua Uniune a hârțuit-o prin felurite mijloace: calomnii, reclamații la parchet și neajunsuri pe lângă administrația publică. Apoi și-a creat avantaje și situații prin felurite gudurări. A solicitat și obținut protecții Inalte de miniștri, persoane politice influente, etc.

Și a ajuns prin aceste mijloace «persoană morală».

Liberi, să obțină oricum confirmarea de «persoană morală». Noi nici nu ne supărăm, și mai ales nu-i invidiem, fiindcă noi rămânem la ceia ce intră în deprinderile noastre: lucrăm aducând un uport modest al muncii noastre, societăților și vânătorilor în general, pentru folosul sportului pe care-l iubim cu pasiune.

Dar, — și de aci începem lămurirea între d-lor și noi, — să se știe că societatea d-lor se numește «Uniunea Generală a Vânătorilor din România», adică o societate cu alt nume decât al vechei Uniuni înființată la 5 Iunie 1919; iar statutele, cu cari s'au prezentat Parlamentelor pentru a cere recunoașterea ca «persoană morală», sunt de asemeni altele.

Prin urmare este o societate nouă: cu alt nume și cu alte statute. Și atunci urmează în chip logic:

a) Că toată campania dusă contra noastră pe tema că ei reprezintă adevărata Uniune a fost... de?... cum să-i zicem? Să spunem că : a fost neonestă.

b) Că cele ce se spune acum în No. 33 al revistei d-lor este așisderea. Căci ce însemnează cuvintele din prefața revistei că : «Pentru cei cari în mod desinteresat și fără ambiții personale au muncit pentru a ține sus stindardul «Uniunii», evenimentul acesta se înfățișează ca o răsplată a credinței ; căci curmează odată pentru totdeauna echivocul nesănătos, pe care de un an încoace încearcă să-l creeze pe toate cõile și prin orice mijloace, subminatorii neleali ai Uniunii“?!!

Din momentul ce dela început dv. ați luat alt nume și ați modificat statutele, nu mai puteți ține sus, fie cu credință, fie fără credință, stindardul unei societăți abandonate, nici subminarea neleală — autorul are părerea că ar fi și subminatori leali—nu mai putea exista. Sunteți, ceia ce am sous'o dela început și acum e confirmat de lege : O societate cu totul diferită de Uniunea cea veche și care societate a fost creiată de cei câțiva nemulțumiți, care au fost înlocuiți din Consiliul de Administrație, la 27 Aprilie 1922, și care a intitulat-o ; „Uniunea Generală a Vânătorilor din România“, și cu alte statute ; iar vechia Uniune, cu statutele ei și numele ei d'atunci, a rămas, există și funcționează fără întrerupere ; și va funcționa. Justiția, la care ne-am adresat și la care faceți apel prin Revistă să v'ajute, nu va face și nu poate face decât să constate aceasta.

Dar unde se vede iarăși întrebuițarea mijloacelor neleale, este în însăși introducerea în lege prin modificarea adusă art. 103, prin care se uzurpă în mod neleal din drepturile adevăratei Uniuni ; iar prin art. 71 (modificat) se zice :

«Pentru exercitarea vânătoarei sau pentru ocrotirea vânatului se vor putea înființa societăți de vânat, uniuni sau federale.

Aceste societăți uniuni sau federale nu vor putea funcționa dacă nu sunt autorizate de ministerul domeniilor.

În caz de autorizare, prin autorizare însăși se va indica și condițiunile de funcționare și de revocare, în caz de abatere dela condițiunile fixate».

Ce însemnează asta ? Un mijloc meschin de a desființa societatea noastră prin puterea administrativă ? Desigur dacă acești domnișori, cari fac atâta paradă, ar fi avut încredere în dreptatea cauzei lor, ar fi lăsat ca justiția, care e sesizată, să se pronunțe. Dar ei știu că n'au dreptat. Și atunci, prin aceleași mijloace neleale, prin cari au reușit p'nă acum : se obțină protecția celor mari, protecția căpătată prin lingușiri și umilințe, au influențat să se voteze o lege personală și să se puie în lege această dispoziție. Iată oamenii după mijloacele lor !

Este însă cauza dreaptă și legală mai presus de toate pe care noi ne vom rezema și în viitor : suntem vechia „Uniune Generală a Vânătorilor înființată înaintea Uniunii din România“. Si prin urmare dacă e cineva care a turburat și turbură, de altfel foarte puțin, bunul mers al acestei societăți, sunt acei care posterior, au înființat o altă societate, cu nume asemănător ; și o altă revistă cu acelaș nume ca a noastră, care a fost înscrisă la tribunalul comercial, cea dintâi.

Prin urmare dacă legea e lege, atunci ministerul prin organele sale va putea conform art. 71, să desființeze «Uniunea din România» : sau cel puțin să o silească ași schimba radical numele pentru a nu turbura funcționarea Uniunii noastre, fiindcă, cea din România, a uzurpat numele nostru.

Iată ce avem de răspuns la acea prefață laudăroasă și plină de exagerații și neexactități și care n'are pentru Uniunea din România decât o singură scuză : că este iscălită. Și e greu să tr. tezi o societate după părerile unui om, mai ales, necunoscut din toate punctele de vedere. Mai mult chiar : dacă n'ar fi fost necesitatea de a clarifica față de amicii noștri, ca și față de administrația publică pe care noi o respectăm ca pe orice instituție de Stat, noi am fi ignorat cu desăvârșire părerile personal : în general și în special acest articol. Avem însă de aci înainte o clarificare de nume : vom întrebuița cuvântul «Uniunea din România» or de câteori va fi vorba de Uniunea d-lor ; iar cât privește revista sperăm că vor înțelege, ca să nu fim nevoiți a'i sili noi să înțeleagă că revista domniilor lor trebuie să și schimbe numele.

CALENDARUL VÂNĂTORILOR

(MAIU)

L.	1 14	Sf. Prooroc Ieremia
M.	2 15	Aduc. moastelor Sf. Atanas. c. M.
M.	3 16	Sf-tii m. Timoteiu și Maura
J.	4 17	+ Înălțarea Domnului
V.	5 18	Sf-ta m-ță Irina.
S.	6 19	Sf. și drept. Iov. Mamant
D.	7 20	Sf. Agapie
L.	8 21	Sf. Ap. și Evang. Ioan Teologul
M.	9 22	Sf. Prooroc Isaia
M.	10 23	Sf. Simion Zelotul
J.	11 24	Martirul Mociu
V.	12 25	Păr. Epifanie ep.
S.	13 26	Sf. m-ță Gliceria
D.	14 27	+ Pog. Sf. Duh.
L.	15 28	+ Rusaliile
M.	16 29	Martirul Teodot
M.	17 30	Sf. ap. Andronic
J.	18 31	Muc. Petru, Dionisie, Andrei
V.	19 1	Sf. muc. Patriciu, ep. Prusiei
S.	20 2	Sf. muc. Talaleu
D.	21 3	+ Sf-tii împ. Const. și Elena
L.	22 4	M. Vasilisc
M.	23 5	Cuv. Mihail
M.	24 6	Cuv. Simion
J.	25 7	+ A 3-a afl. a cap. Sf. I. B.
V.	26 8	Sf. Carp
S.	27 9	Sf. M. Ter.
D.	28 10	Sf. m. Eftimie și Nichita
L.	29 11	Cuv. m-ță Teodosta fecioară
M.	30 12	Cuv. Isaciu, Varlaam
M.	31 13	Sf. m. Hermia și Hermeu

Se pot vâna :

— Dropiile, spârcacii, găinele de munte (ambele soiuri) numai partea bărbătească și numai până la 15 Mai.

— Animalele stricătoare și păsările răpitoare și distrugătoare de pești în tot timpul anului și prin orice mijloace.

Expoziții—Concursuri—Reuniuni

La	5-6	Maiu	Canine du Haut-Rhin. <i>Mulhouse (France).</i>
«	6	«	S-te de dressage de Paris. <i>Rue des Mathurins 39, Paris.</i>
«	5-6	«	S-te Cynologique suisse. <i>St. Zürcher, Dreilinder, Lucerne.</i>
«	10	«	Union Canine Namuroise. <i>Emile Cuvelier 111. Namur (Belgique).</i>
«	9-10-11	«	Maine—Anjou—Touraine. <i>Tours (France).</i>
«	1	«	Kynologen Club, Witte de Withstraat 50, <i>Rotterdam (Holande).</i>
«	10-12	«	Expositions. <i>Turin (Italie).</i>
«	13	«	Club S-te Hubert du Nord, <i>Roubaix (France).</i>
«	13	«	Societe Basse—Normandie. <i>Caen (France).</i>
«	19-24	«	Societe Centrale (Tuileries). <i>Paris (France).</i>
«	20	«	Societe Sud-Ouest. <i>Toulouse (France).</i>
«	20-21	«	Dressage Club de Mons. <i>Rue de Nimy 19, Mons (Belgique).</i>
«	27-28	«	Societe Canine Bretonne. <i>Rennes (France).</i>
«	27-28,30-31	«	Kynos Club Liegeois. <i>B-l d'Avroy 61, Liège (Belgique).</i>
«	31	«	S-te Cinophilla d'Italie, <i>Rome (Ital.)</i>

Ogarul

Dela un capăt al țerii până la altul sună goarna de război contra ogarului „ucidefi-l“, e strigătul turturora. Vânătorii, în societățile lor; oficialitatea prin ordine și circulări, au hotărât moartea ogarului. Și el, acest nobil și elegant animal, inofensiv și neștiutor de soarta ce i s'a hotărât, se uită blajin și întrebător în ochii stăpânului, oridecâteori îl vede plecând d'acasă ca și cum ar zice: «mergem la vânătoare»?

Ce crimă a făcut el, de s'a hotărât moartea lui? El are un singur cusur: e calitatea lui de a prinde epurile din fugă. E o întrecere între el și epure. Care fugă mai iute? Și prin aceasta el voiește să-și arate tot devotamentul său pentru stăpân. La porunca acestuia, el aleargă într'o goană nebună și oarbă pe întinsul câmpiilor, sărind gropi, șanțuri petice de mărăcini, obstacole pe cari nu le vede în fuga sa amețitoare, cu riscul de a-și frânge picioarele lungi și subțirele. El aleargă să prinză epurile și să-l ție mort, până vine stăpânul, în ochii căruia caută să ghicească mulțumirea pentru devotamentul său.

Ce nobil devotament! Și ce crudă răsplată! Este de altfel o cruzime inutilă și nedreaptă, chiar pentru un câine. Și decâteori am citit, ori am ascultat povestirile pasnicilor sau ale vânătorilor, care povestesc, cu aiere victoriase, cum au ucis pe ogari chiar lângă căruța stăpânului lor, am simțit o durere. Mă gândeam la câinii mei și la ceea ce aș resimți în ziua când o lege de vânătoare ar hotărî uciderea prepelicarilor. Firește s'ar aduce argumente temeinice ca și contra ogarilor. Ar fi poate că ei înlesnesc omului uciderea prepelițelor și potârnicilor în timpul

nepermis. Cam așa e și argumentarea contra ogarilor; că prin ajutorul lor oamenii fac braconaj. De aceea m'am întrebat adesea: de ce această prigoană contra ogarului?

Și totuși ce sport frumos! Călăreții în goana mare, respirați pe câmpie, aleargă după ogari. Departe în zare, ogarii întinși pe o fugă nebună, după ceva abia se zărește, ca o minge care se rostogolește: când înainte, când spre dreapta, când apucă spre stânga, când în urma ogarilor: este epurile gonit de ogari. Când epurile se simte strâns de aproape de ogar, e se lipește odată de pământ, iar ogarul în fuga lui trece peste el, neputându-se opri. Epurile atunci o ia la fugă îndărăt și lasă pe ogar în urma lui, departe. Când pădurea este aproape, el pune ochii pe ea; și acolo este scăparea lui; pădurea este protecția vânatului.

Așa se făceau vânătorile de părinții noștri. E sportul oamenilor tineri, și în care omul se sbate, ca și vânatul în goană, înfruntând și el pericolul. Astăzi, vânătorul se așează comod pe un scaun, pitulat după un boschet și așteptând ca bătaiași să aducă epurile la țeava puștii.

Nu-i așa că e mai puțin cavalerescă: e ceva viclan ca procedare; totuși ne mândrim grozav de succes când impușcăm un iepure la bătae.

Ei! dar soarta ogarului e hotărâtă; și sentința se întemeiază pe mai multe capete de acuzație:

1. Ogarul permite omului se vâneze fără permis și în timpuri nepermise; deci trebuie pedepsit animalul pentru delictul omului.

2. Cu ogarul omul ucide mulți epuri; deși el prinde câte unul. Dar se permite vânătoreea cu bătaia care aduce toți epurii înaintea puștilor, ca la un abator.

3. Ogarul vânează și singur. De altfel și alți câini vânează singuri și legea prevede pedeapsa pentru ei. Sunt câini care umblă după vătui și după ouăle păsărilor.

4. În fine, ogarul alergând pe câmpii, sperie toți epurii — probabil mai puțin decât bătăiașii cari cu surle, ciocănituri și alte instrumente fac să răsună pădurea.

Toate aceste argumente nu m'au convins; și atunci un bătrân vânător mi-a spus adevăratul argument;

Nu se mai poate face vânătorile cu ogarii. Acestea se puteau face atunci când vânătorii erau rurali. Azi vânătorii sunt urbani și fac vânătorile altfel: șezând pe scaun și cu pipa în gură.

Punct; și am înțeles; de aceea, cer pentru ogar numai grația de a fi socotit stăpânul său responsabil de greșelile sale. Și cu aceasta am mângâierea de a fi exprimat toată simpatia mea pentru acest frumos și nobil animal, prieten al copilăriei mele.

(după Revista Pădurilor)

N. Cosăcescu

Epurile

Adăpostit sub o tufă, ascultând cu atenție încordată, ciulind urechile lungi; iepurile se ferea — parcă — și de lumina zilei.

Trecu timp și după ce se crezu în deplină siguranță adormi cu ochii deschiși.

Soarele era sus!

Zi caldă, ca ori care din zilele de vară, înăbușitoare și fără de sfârșit, — în acest câmp de o imensitate, părea mai tăcută ca moartea!

La orizont, doi vânători, cu armele din când în când, sclipitoare în bătaia razelor de soare.

Doi câini albi, alergau cu neastâmpăr vădit din loc în loc, căutând cu nervozitate un ce invizibil, un vânat intrat parcă în pământ!!

Încet, încet vânătorii și câinii se apropiau de tufa sub care se ascunsese bietul epure, ce se credea ferit de răutatea dușmanilor săi numeroși.

Câinii, acești blestemați tovarăși, nedeslipiți ai vânătorului, se apropiau mirosind fiecare livadă, fiecare răzor.

L'au simțit! Ușor s'a ridicat, a ciulit urechia, încă una, acum... asculta... un pas ușor, încă unul făcut aluneca și cel dintâi, apoi a fugit, iute, ferit parcă de haitele câinilor.

O detunătură, un concert grozav pe la urechi, l-a făcut să fugă mai repede, când a doua detunătură la prăvălit peste cap, cu o durere grozavă asemănătoare unui fier roșu ce-i străpunsese corpul.

Recules repede, cercă să uzeze de ultimele forțe și să fugă. Prea mult pentiu el... câinii l'au ajuns, fiecare din ei l'au măsurat în lung și lat! Cu ochii deschiși a văzut totul, apoi ultima suflare a fost ca o rugă către Creator, trimisă cerului nemilostiv.

Privind la vânător... adormi pentru totdeauna...

Un strigăt câinilor, care se supuse stăpânului. Luat de

un picior, fu svârlit în geanta cea mare, fără fund. Mulțumirea i se citea pe față, ca de o victorie fără seamăn.

Cu geanta aruncată pe spate, plecă în căutarea altei victime, una sau poate mai multe

N. Halchiopol

Un paznic model

(Schiță)

După o noapte de ploaie mărunță se ivise o dimineață frumoasă, un soare blând și cald se înalța mereu ca un cocor în slavă. Era cam pe la 15—20 Martie, — taman epoca cea bună, când pasagiile de sitari trec grăbiți spre munții din Moldova, unde băcluesc mai toată vara. Zic — pacat! de o așa dimineață frumoasă! — să nu-i trag o raită până la crâng, să văz dacă ploicica de astă noapte, n'a oprit în cantonament, vreun pasaj de sitari.

Zis și făcut — repede, îmi luai pușca, cartușiera, fileul și cu brișculița mea cu un cal, o tulii spre crâng, care nu e mai departe decât la 6—7 kilometri de oraș.

După o jumătate oră eram în marginea crângului, unde începui să aspir mai întâi aerul delicios de vioarele semănate din frumusețea naturei.

Pe tot întinsul pădurei se auzia stridentul ciripit al cintezoiiului; iar un erete cenușiu își fâlfâia domol aripele în văzduhul liniștit.

Cârduri, cârduri de copii, veniți de prin cătunele vecine, se îndeletniceau cu culesul de urzici și vioarele, — e primul lor comerț de copilarie, pe care îl exercită în dorința de a căpăta câțiva gologani, cu care să-și cumpere și ei câte ceva de pe la târg.

— Mă încâtărămai și o luai rasna prin pădurea hărăgoasă; nu trecu mult timp și de odată tovarășul meu Taxon, se pironi în loc, uitându-se hipnotic la un tufiș... «Pil», «pil», strigai eu, ... pâl, pâl, pâl, — sitarul — trăsei un foc și gata... mi-l aportai singur, căci tovarășul e cam îndărătnic și după ce-l netezii nițel... îl pusei în fileu.

— Satisfăcut că safteaua fusese bună, mă întinsei pe iarba abia mijită, să fumez o țigară și începui să-mi fac tabetul.

De odată, apăru printre copacii înalți, un bătrân cu o flintă în spate, care pe un glas foarte sfios, îmi dete o bună dimineață — era paznicul pădurei și al vânatului — îi mulțumii și repede ne detem la vorbă.

Făcuși ceva, boerule? ca auzii o bușitură de pușcă. Zic: „da, un sitar“, arătându-i fileul... „Ei! drăcia dracului, domnule, câtă caznă pentru o dihanie așa mică și apoi câtă cheltuială ca toate'scumpete acuma, Domnule!!, dar permisurile și învoielile pe pădurile Statului?”

Cuvintele moșului mi se păru meșteșugite, vedeam parcă, cum că ta drumul să poa'ă ajunge să-mi ceară permisul de vânătoare.

Mă lua moșul pe departe, se cam colia; nu avea deprinderea funcționarului rutinat.

În clipa aceia mi adusei aminte că toate documentele mele vânătorești, sunt în buzunarul genței de vânătoare, pe care nu o aveam cu mine — venisem numai cu fileul — nu-mi luasem tot calabalâcul vânătorească.

Acum mă gândeam... cum o să mă discurs eu, de moșul acesta, „pădurarul“, dacă îi va veni gustul să-mi ceară permisul de vânătoare? căci cu toată sfiala lui de semandicoasa mea persoană, — dacă mi l'o cere trebuie să mă execut.

O idee năstrușnică îmi veni, aveam cu mine în portfeiu cartea de membru al partidului din care fac parte — dar dacă îl voi arăta pe acesta?!.. și fără a mai sta pe gânduri, îi spusei: „Ei! moșule, văd eu că ai vrea să mă controlezi. dacă am îndreptările de vânătoare“.

Zice: „De domnule, ce să facem, să nu vă fie cu supărare, așa e, că, de, ne întreabă și pe noi cei mai mari“.

Am scos imediat portfeiu și i-am întins în mod radios cartea de membru al partidului, prevăzută cu o pecete mare roșie.

O luă moșul în mână, o răsuci de câteva ori... apoi îmi zise, mulțumit: „Așa, Domnule! să fim în regulă, să nu vă fie cu supărare, că, de, ne întreabă și pe noi cei mai mari“ — luându-și rămas bun — se depărtă în întinericul pădurei.

Trucul îmi reușise, cu toate acestea nu sunt mulțumit că am scăpat așa ușor de încurcătură.

Ar fi timpul ca cei în drept să i-a măsuri ca păzitorii să fie numiți din acei ce știu carte și să li se facă și o pregătire în sensul celor ce au de făcut; alt fel — istoria se va repeta — indentitățile partidelor politice sau alte bazaconii, vor lua locul permiselor de vânătoare.

Focșani 5 Aprilie 1923.

Iacob—Dela Putna

In amintirea unui prieten

De câte ori se apropie sezonul de vânătoare și încep pregătirile, îmi vin primele impresii plăcute ale începutului meu vânătorească. Și în totdeauna ele sunt însoțite de amintirea prietenului neuitat dela care am prins pasiunea aceasta, care nu părăsește niciodată pe om; de modestul învățător dela Pogoane, Bănică I. Stoicescu, mort de curând la Silistra.

Totdeauna eram mirat, cum aduce el atâtea prepele și curios să văd cum le adună. Așa am început vânătorească: luam și eu, în vacanțele școlare, o pușcă de împrumut, și mă duceam cu Bănică pe întinsele câmpii ale județului Buzau, care se leagă cu câmpia Ialomiței până la poalele Bărăganului. Și pentru noi nu era limită de județ. Bănică cunoștea și locurile și oamenii; și nimeni nu era stăpânul vânatului în pustiu de zeci de kilometri, care se întindea între satele depărtate unul de altul.

Totdeauna liniștit; știind să pue focul just; cunos-

când efectul puștii sale, care era o pușcă ordinară „de duzină“; dar care căpăta mari calități în mâna lui Bănică; cunoscând toate obiceiurile și vicleniile vânatului, Bănică era un vânător de elită, cunoscut și renumit în toată partea locului; până la Călărași, unde avea prieteni vânători.

Din tată în fiu vânător; la 16 ani era deja deprins cu pușca și luat cu tatăl său, primar la Macovei, la vânătoare. Dar ceea ce mai ales distingea pe Bănică și îl făcea iubit de toți, cari-l cunoșteau, era firea sa leală, expansivă. Era cel mai bun și devotat prieten necruțându-se pe sine pentru a aduce servicii unui prieten.

La drum era cel mai neprețuit tovarăș; având o sumă de resurse în cunoștințele sale practice. El cunoștea toate buruienile de leac. Dacă te tăiai la un deget, Bănică îți găsea, ori unde, doctoria. Dacă îți se deranja pușca, Bănică știa ce are și cum să drege. El știa să pregătească o mâncare și cunoștea în toate satele pe cine are, unde să găsește o găsduală la vreme de nevoie. Pretutindeni era bine primit, și pretutindeni lăsa în urma sa prietenii.

Eminent dascăl; cunoscându-și perfect meseria. Iubitor de muzică și priceput în toate, el organiza coruri cu elevii și cânta la biserică, cea ce ridica admirația sătenilor și simpatia părinților de copii.

Inteligent și cult a trecut brillant un examen de institutor, și a fost permutat după cererea sa, la Ploești, unde în curând și-a făcut un cerc de prieteni, mai ales în lumea didactică. Prieten cu Bucur Spirescu, Christu Negoescu și alții, a intrat cu ei în vâltoarea politică, care mai târziu i-a atras atâtea amărăciuni și necazuri ce l'au însoțit mulți ani, împreună cu sărăcia care a fost tovarășul său nedespărțit până la moarte. Dar Bănică avea în firea lui o resemnare nobilă, care-l făcea să suporte cu o aparență liniștită toate neajunsurile unei vieți încărcate de greutate. Și nimic nu l'a clintit din drumul său de muncă în slujba lui și de devotament pentru prieteni, în amintirea cărora a rămas neuitat.

Și acum, de câte ori cere codișul dela Adâncă spre Mănăstirea Mărgineni, pe șoseaua ce duce dela Târgoviște la Ploești și trec printre pădurile Mija și Neagra, așezate de o parte și de alta a șoselei pe-acolo pe unde am făcut atâtea vânători cu Bănică și Nae Popescu, numai noi trei, mă năpădesc amintirile.

În valea de lângă cele două cantoane, se vede și astăzi, în marginea șoselei, puțul cu cumpână din pădurea Neagra, unde noi poposeam totdeauna, la jumătatea zilei. Acolo era o masă rotundă făcută în jurul unui stejar gros; și lângă ia o bancă; amândouă rustic făcute, dar așezate foarte plăcut, poftitor de odihnă, într'o vale acoperită cu un covor de floricele albe și albastre: Măseaua Ciutei, albă și vioarelele albastre, cari sosesc totdeauna primăvara cu sitaril; apoi Călțunei albaștri și Floarea Paștelui, cu petolele ei albe și delicate, cari apar la plecarea celor din urmă si ari; a celor bătrâni.

Acolo, în aerul plăcut al primăverii, luam masa, într'o veselie de povești și glume, în care uitam lumea.

Și Bănică era un povestitor minunat, care cunoștea multe întâmplări de vânătoare.

Astăzi n'a mai rămas în valea de lângă șosea decât puțul cu cumpănă; dar fără funie și găleată; și ruina celor două cantoane pustii din dreapta și stânga șoselei. Ele amintesc doar ce au fost. Și amintirile dau impresii mai vii; ele sunt totdeauna colorate de o nuanță de tristețe, după cele ce au fost, la gândul că nu vor mai fi.

E o vârstă când amintirile perd farmecul lor plăcut și vesel și devin triste, evocând împrejurări și ființe cari nu mai sunt, cari au dispărut pentru totdeauna. Și câte amintiri nu deșteaptă în noi moartea unui prieten! a unui camarad bun cu care am trăit multe din zilele și ceasurile trecute.

Și Bănică era din eceia cari a lăsat în urma sa amintirea neuitată a unui bun și devotat prieten și a unui neprețuit tovarăș de vânătoare.

N. Țosăcescu.

La Mircești

Amicului Vrăbiuță de la Milcov

1. Dr. I. Pascu a împușcat 10 iepuri
2. S. Rachtivan « « 4 »
3. Guță Iacob dela Putna » 9 » și o vulpe.

Vérax

Vânătoarea iepurului

După „La chasse moderne“.

Iepurele este un animal rezistent, puternic și energic. Poate fugi timp de mai multe ore, fără a se forța prea mult și este nevoie de o haită foarte iute și singură pentru a-l putea prinde bine. Fac abstracție, bine înțeles, de animalele rănite, de iepuroaicele însărcinate și de iepurii slăbiți după imperechere.

Se spune că „șezutul iepurelui este un receptor de alicie“. Aicea se ia această parte a iepurelui ca corespunzând întregului corp, căci un iepure suportă un foc de pușcă tot atât de bine și chiar mai bine ca multe alte animale de zece ori mai mari, cum ar fi câinele sau căprioara.

Intr-o zi, pe când vânam cu copilul meu, iepurele, de loc grăbit, veni și se așeză la doisprezece pași

de mine. Trăsei în el cu o armă calibrul 12 și cu alicie No. 6 (Lyon). Iepurele însă o șterse, ca și cum n'ar fi pățit nimic. După ce mă dusei la locul unde am tras, îl examinai și văzui că era acoperit cu păr și sânge. Pe urmă îmi așteptai câinele, îi pusei lesa, știindu-l puțin scrupulos și amândoi o luarăm în căutarea rănitului. După ce ne trudirăm degeaba, făcând numeroase ocoluri și zigzaguri, îl găsirăm în sfârșit cu un ochiu scos, două picioare rupte și cu pieptul literalmente ciuruit. Cu toate acestea putui să număr mai bine de două sute de pași, pentru a reveni dela locul unde l'am găsit, la locul unde se afla, când l'am împușcat.

Am văzut odată un iepure, săltat dintr'un lăstar mic, primind o împușcătură cu alicie No. 4, cari i-au produs în burtă o gaură, încât puteai văzi pumnul. O parte din mațe erau vărsate jos. După ce mai fugirăm vreo sută de metri după el, un camarad de vânătoare și cu mine, îl prinserăm în fine cu concursul plin de râvnă al unui câine oiobănesc, fără de care poate că nici odată n'am fi pus mâna pe el.

Dar la ce ar servi oare, de a multiplica exemplele vitalității prodigioase a iepurului? Nu este nimeni dintre vânători, cred, care să nu fi dat peste cap un biet șoldan de 4 livre greutate fără a-l băga la traistă. Nenorocitul după ce vine manșon, se scoală puțin cam greoi, cam șovăitor; câinele se ține din răspuțeri după el, chelălăind; aleargă amândoi, aleargă, aleargă,—o îndoitură de teren te împiedecă de a urmări cursa, și câteva minute în urmă animalul dumitale se întoarce gâfâind, cu limba de doi coți și foarte umilit de faptul, de a fi fost jucat de un biet invalid. De patru ori din cinci, șoldanul a făcut câteva minciuni, iar câinele transportat de ardoarea sa, a trecut pe lângă el, pe când celălalt, foarte liniștit, tupiându se după un bulgăre de pământ, așteaptă evenimentele! Dacă ești sigur de a-l fi lovit nu pierde curajul, caută liniștit, — după ce ți-ai reîncărcat bine înțeles arma —, în direcția, pe unde câinele a pierdut urma. Deseori vei găsi animalul mort, într'o mică ascunzătoare, pe care a mai avut sângele rece de a și-o alege.

Altădată, animalul atins fuge drept înainte cât mai are puteri, apoi deodată cade, brusc. Dar de multe ori îi mai rămâne destulă putere pentru a-l distanța pe câine și a-l descuraja. În acest caz, va fi un iepure pierdut pentru dumneata Alteori, din contră, începe să facă minciuni; se dă într'un mărăciniș, îl traversează pe rând câinele stă nedumerit pe loc, apoi revine din nou, îl traversează încăodată se strecoară pe sub mărăcini, dă roate tufișului și sfârșește prin a scăpa grație încăpățănării sale șirete.

Regula generală este, că dacă câinele nu pierde distanța după o fugă de vreo 200 de metri, urmărind un iepure în care ai tras, atunci aliciele dumitale l'au atins. Așa este când e vorba de un iepure viguros și de un câine potrivit la fugă, însă nu s'ar putea aplica la un iepure debil, alergat fiind de un câine de viteză excepțională.

Sunt braci, puțin mai subțiri la corp, care vă prinde

iepurele neîmpuşcat și în plină goană tot atât de bine ca și ogarii.

Aveam pe vremuri ca tovarăș de vânătoare pe un bun băiat, Pierre M., pe care iepurele îl emoționa prea mult pentru a nu-l greși.

Indată ce îl sălta, dădea drumul celor două focuri nu importă unde nu importă cum, dar bine înțeles niciodată în vânat! Camaradul se reîntorcea veșnic fată mare.

Intr'un anumit timp își schimbă câinele, începu să vâneze singur, așa deodată, ca și cum amicii săi i-ar fi adus ghinionul, și din momentul acela proverbiala sa neșansă dispăru. Il puteai vedea pe Pierre aproape în flece zi cu tolba încărcată de rotunzimea unui urechiat. Pe urmă, seara, ne povestea cu gesturi grandioase, lovitura strategică.

Dar cum noi nu-l văzuserăm o singură dată doborând un singur iepure, nu ne prea încrezurăm în vorbele lui și această șansă subită ni se păru suspectă. Intr'o zi, pe când eram la vânătoare cu mai mulți prieteni, îl întâlnirăm pe Pierre M., care numai putu să scape și se alătură trupei noastre. Dar deabia ne „împânzirăm“ și un șoldan grăsuliu se scula de sub nasul lui Zo, câinele lui cel nou. Aceasta se repezi după el și astfel străbătură un măriciniș, fără ca cineva să poată trage vr'un foc. Dar la mai puțin de 300 de pași, iepurele fu înhățat de câine și Zo, în gloria sa, îl aduse frumos stăpânului său așteptând recompensa obișnuită. Veți ghici acum zefemelele prietenilor:

— „Nu te costă mult iepurii pe tine!

— „Ce spui bucătăresei când îi jupoaie și nu găsește urmă da alică ?

— „Poate că ia dinții lui Zo drept alică ?

— „Zău, asta este o rușine; pune mai bine iepurele jos și trage în el, ca cel puțin să n'ai aierul unui braconier, care prinde iepurii cu lațul“.

În fine i-am zis atâtea și atâtea, până când în sfârșit puse iepurele pe o grămadă de pietriș din marginea șoselei, îl întinse bine, ca și cum s'ar afla în fugă, măsură 25 de pași și-și descărcă pe urmă cele două focuri în latul iepurelui.

Dimineața viitoare, după jupuit, iepurele nu prezenta nici o urmă de alică...

Vânătorul și câinele să facă cum vor voi, cu condiția de a ajunge să aibă plăcerea cea mai mare posibilă, apucând totdeodată și cât se poate de mult vânat.

Iar acum să examinăm o simplă chestiune de «speță».

Te afi în vânătoare; Laverack-ul cel mai pur, sau Gordonul cel mai autentic vă dă colaborarea. Câinele v'a costat, modest vorbind, o mie cincisute de franci, cumpărându-l dela vr'o crescătorie renumită, care vi la garantat tot atât de mult și în privința dresajului, precum și în ce privește «pedigree-ul» indiscutabil.

Almit că n'ai fost furat ca în codru și că într'adevăr câinele dumniatale își merită prețul; posedă un nas admirabil, are un aret de piatră și aporțează nu numai piesele de 25 centime, dar «chiar» și vânatul și aceasta cu o delicateță desăvârșită. Afară de asta

ste foarte ascultător și vâneză pe placul vânătorului, căutând departe sau sub pușcă. O perfecțiune, într'un cuvânt. Foarte bine! Uite'l în aret, cu nasul în jos, cu ochiul țintă la o tuță în mijlocul unei țeline, ținând corpul drept și coada în formă de arc inferior așa e iepure, cu siguranță. Te apropii, iepurile fuge, și dumneata îl greșești ca un brânzoi la 10 pași; într'adevăr îl dublezi la 20 de metri și'l dai peste cap însă iepurile se scoală și fuge cu un picior rupt.

Ce face câinele dumita'e? Conform marilor principii rămâne ca de bronz în aretul său, nemișcându-se că tuși de puțin. Perfect, mă'nchin.

Nu facem nici o transacție, nu-i așa?; știu foarte bine că nu vei pune Gordonul dumita'e pe urma iepurelui pentru a-l prinde. — De acord! Dar la ce îți servește câinele dumneatale de 1500 de franci?

La ce îți servește această minune? La ce această perfecție? — Și apoi, iepurile ce va deveni? Nenoro-citul animal se va prăpădi peste două sau trei zile dacă nu i vor scurta torturile odată cu venirea nopții dinții binefăcători ai vulpii sau chiar a unui simplu șoarece. Rezultatul dresajului d-voastră este barbar însă marile principii sunt salvate!

În ce mă privește pe mine, eu dau drumul câinelui pe urmă și'l excit din răspuțeri pentru ami prinde vânatul rănit. Dacă reușește, îl recompensez. În caz că iepurile este rănit, cel puțin nu este pierdut; și dacă l-ai fi greșit, dar ști foarte bine că nu greșești niciodată. — Totuși, contra oricărei probabilități, se poate întâmpla că'l scapi chiar și cu al doilea foc; în cazul acesta câinele nu va întârzia de a băga de seamă și va renunța destul de prompt de a mai continua urmărirea.

Făceți-mi acum și mie hatărul de a nu crede că ignorez, faptul că sistemul meu n'are și pericole. Cunosc foarte bine inconvenientele cari pot rezulta; la urmă, pentru a mă desvinovăți, voi mai adăuga și cele ce urmează;

Niciodată câinele meu nu fuge imediat după focu de armă, decât numai după ce a primit ordinul formal «Allez!» sau «Apporte!» — Intregul sistem se bazează deci pe o chestiune de dresaj; eu îmi dresesz câinii astfel, ca să gonească iepurile la comandă; și este așa de ușor de a le impune ascultare în ce privește punctul acesta, că n'am dat până acum niciodată greș cu vreunul din elevii mei. Niciodată unul din ei, odată dresat, s'a luat după iepuri.

În modul acesta nu pierd niciodată un iepure lovit serios și evit oucidere inutilă, ceea ce este pentru mine de o importanță mare. Vânătoreea este, — și noi prea deseori uităm asta, — o plăcere crudă, producând suferinți nemeritate, pe cari noi le impunem animalelor. E de datoria noastră, de a ne sili să facem aceste suferinți cât de mici și cât de scurte posibil. Dacă un iepure cade rănit, nu ezitați de a'l dubla imediat, chiar înainte de a da drumul câinelui îi vei economisi în chipul acesta câteva momente de grozavă frică. Dacă vei atinge vr'o potârniche dintr'un cârd, nu căuta de a împuşca și pe a doua, ci du-

În aceeași aliură se perdu în desișul din spatele meu.

Mă iau după urma ei, nicio picătură de sânge, dar o urmăresc stăruitor. La câțiva zeci de metri o picătură de sânge spumat pe o frunză de stejar, îmi dădu curaj...

După vreo sută de metri într'un desiș, lupoaica sta pe brânci cu gura încleștată de o creangă de tufă ce crescuse așternută cu pământul...

Urmărisem lupoaica singur, nu știa nimeni unde mă găsesc.

Am luat-o pe spate și am adus-o până într'o poiană unde trebuia să ne întâlnim cu toții.

Auzindu-i venind m'am gândit să le joc o farsă, dacă se poate.

Am luat lupoaica și am așezat-o în picioare cu gura căscată, într'o poziție care avea aparența că este gata să atace pe ori cine-i va eși înainte; iar eu m'am retras într'un tufiș din apropiere.

Nu veți crede când vă spun că întreaga ceată de vânători și bătaiași au rămas pe loc îngroziți când au văzut dihania.

A trebuit să țină un consiliu de război ca să-și ia curajul să o atace...

Tocmai când se mai apropiase de ea am eșit și eu din tufiș răzând cu hohote de toată strategia lor.

M'au ocărât vârtos pentru farsa ce le-am jucat și chiar în același loc am făcut un foc mare unde am luat masa și făcut inventariul: șapte lupi căzuți în total.

După masă am mai făcut încă două goane:

La prima, s'a ucis o vulpe de o frumuseță rară și 11 iepuri.

La a doua; 14 iepuri, deci în total s'a ucis: 7, lupi, o vulpe și 25 iepuri.

Seara, la înapoierea la Pazarlia am petrecut, cum numai vânătorii știu să petreacă, mai ales că ei sunt maestri de vânătoare, de povești și de... se le zic: minciuni strategice...

N. Arabolu

Din viața condurilor

William Finley, un american care iubește mult *păsările și aventurile*, a făcut o excursiune cam lungă pentru a cunoaște mai de aproape pe *interesantul vultur*, numit *condur*. Însoțit de un mexican s'a îndreptat spre localitatea Murietta Rauch din sudul Californiei, unde se află munții Sant Bernardino. Americanul ce-l însoția știa ca în *canianul Cassella* se află *cuibul unui perechi de conduri*. Cu oare care greutate se urcară pe niște stânci aproape drepte, pline de găuri, de labirinturi și erau disperați că nu găseau nimic.

Finley, de necaz, descărcară revolverul și iată că se ivi la vre-o 800 de metri o pasăre mare, care se așeză pe o stâncă. Finley o privi cu binoclu: era un condur. Cuibul, rorstu, cum i se zicea, trebuia să fie acolo.

Pasărea dispăru într'o prăpastie. Cei doi tovarăși porniră în căutare, ajunseră aproape, când înaintea crăpăturii unei stânci văzură un condur, cu aripele întinse, gata să sară pe ei.

Cu gândul de al vedea, nu să-l omoare, se opriră. În crăpătura stâncei era cuibul. Ocoliră și din alte pozițiuni au reușit să vadă în cuiv un ou.

Treisprezece zile mai târziu făcură o altă vizită, tocmai în momentul când *din ou eșia puiul de condur*. Au reușit să-l fotografieze cu toată împotrivirea mamei. Venirea bruscă a tatălui, care era furios, îi siliră să bată în retragere.

Patru zile mai târziu, Finley, veni însoțit de un fotograf, Bohlman, de astă dată, între alte plăci reușite, au obținut una în care cei doi soți se mângâiau cu ciocurile lor. Era o scenă foarte duioasă și foarte comică în același timp.

Mereu au făcut vizite acestei interesante familii, fotografiind pe câteși trei membri. Puiul era cel mai rebel; tatăl și mama se obișnuiseră însă cu cei doi străini și după câțva timp se apropiară cu totul; ceva mai mult, mama ajunsese de apuca prietenește, cu ciocul, mâneca fotografului Bohlman. Sălbatecii conduri, *regii munților*. Începuse a se domestici.

Din aceste expediții d-nul Finley s'a ales cu 500 plăci fotografice și cu nenumăr te observațiuni foarte interesante asupra condurilor, al căror număr a descrescut foarte mult.

(Traducere din en lezește.)

Bradul, publicist.

Exemple de bravură

(Din războiul franco-german 1914—1915)

Caporalul G. V., înaintat sergent pentru fapte de bravură, moare la începutul campaniei lovit de un glonte în frunte, în momentul când conducea secția sa la atac. La el s'a găsit scrisoarea ce urmează, adresată perinților săi:

«Nu trebuie să plângeți».

10 August. — Situația e gravă, se poate mâine să mergem pe front. Nu mai e timp de gândit; trebuie să te dai cu totul cauzei: *apărarea Patriei!*

Dacă va trebui să plec voi pleca cu curaj. Niciun gând de slăbiciune nu mă va atinge. Plin de curaj, de bravură și de antren, am să mă avânt în vâltoarea luptei.

Știu că las pe cei iubiți acasă; dar datoria înainte de toate. Cu ajutorul lui D-zeu voi merge la victorie.

Dacă mor fiți siguri că voi cădea ca un brad pe câmpul de bătăe cu icoana Maicei Domnului la inimă. Dacă nu voi fi protejat pe pământ, asta va însemna că ea cheamă pe copilul său în cer, ca de acolo să vegheze mai bine asupra părinților săi lăsați.

Voi merge fără frică fiind că sunt cu Dumnezeu. Moartea nu mă înspăimântă. De acum înainte ofer viața mea în sacrificiu.

Nu plângeți pierderea mea. Ce bucurie vor fi rezervat existența mea? Voiu să mor ca erou, cu gândul la Dumnezeu, la Franța și la iubiții mei.

G. V.

Și a murit ca un erou.

INSEMNĂRI

În numărul 38 al revistei noastre, publicăm o scrisoare a d-lui V. Ardeleanu, prin care cerea ca D-l **G. Nedici**, vice-președintele disidenței Uniunii, Consilier la Inalta Curte de Casație și Inspector General al Vânătorului, să dea lămuriri asupra sumelor încasate timp de doi ani, pentru Reuniunea pentru ocrotirea vânatului din Transilvania, câte 40 coroane anual dela fiecare vânător și chiar de la ofițerii din armata din Transilvania, căci altfel nu i se elibera pdrmisul de vânatoare, permis ce urma să fie iscălit d-l Nedici, d-l V. Ardeleanu, cerea și un bilanț.

Cum chestiunea e destul de gravă, se impune ca D-l Nedici să răspundă, fără întârziere asupra acuzațiilor ce i se aduc, asupra sumelor încasate și cheltuite, ce nu s'a văzut niciodată prin reviste sau ziare.

Vom reveni cu noi amănunte.

* * *

La 23 Aprilie a. c. a avut loc Adunarea Generală a Societății de Vânatoare „Crângul“ la care au luat parte aproape toți membrii societății precum și membrii Societății Lăstarul care s'a afiliat la Soc. „Crângul“.

S'a aprobat Bilanțul, dându-se descărcare vechinului Comitet de gestiunea lor pe 1922/923; s'au ratificat cooptările făcute de comitet în cursul anului 1922/923; s'a ratificat fuziunea cerută de Soc. Lăstarul și s'au modificat Statutele.

Cu noua organizare ce i se dă, avem convingerea că Soc. „Crângul“ va întrece așteptările fiecăruia.

* * *

În primăvara anului acesta atât sitari cât și becaține, duble și surde au căzut foarte multe. În special sitarii din cauza ultimului vlfor și a zăpezei căzute s'au reîntors și au inundat regiunile deluroase. S'ar putea cita localități unde s'au împușcat într'o singură zi 27 bucăți.

* * *

Grindina căzută pe alocuri, au pricinuit mult rău recoltei sitarilor și chiar prepelițelor care au fost semnalate în abundență prin unele regiuni.

* * *

Din cauza lipsei de plumb brut, alicele și în special cele de prepelițe, se vor găsi cu foarte mare greutate. Se impune o aprovizionare mai din timp

* * *

Soc. „Crângul“ ne roagă să avizăm membrii săi, că în urma hotărârei luate de Adunarea generală, cotizația va fi achitată integral 1 Ianuar 924, și în termen maxim de o lună.

CORESPONDENȚA CU PROVINCIA

C. Ionescu, Craiova. — Desidența a fost acționată în judecată pentru uzurpare de nume. Ultimul termen a fost la 25 Aprilie a. c., când din cauza grevei funcționarilor nu ne-am putut judeca, amânându-se la 8 Iunie. Promite să fie foarte interesant procesul. În fața justiției nici averea nici milioanele nu joacă niciun rol.

C. I., Brăila. — Admirabil. Vom publica spre a fi cunoscut de fiecare. Excelența n'a răspuns încă. La trebuință avem și altele.

L. P., Iași. — Organizația de acolo de care ne vorbiți

nu corespunde deopotrivă intereselor tuturor vânătorilor. Așa e omul nostru, îi place să se îmbrace cu pene de păun. În curând veți citi un articol: Arendarea terenurilor de minister și veți vedea cum și ce fel.

C. Tomescu, Galați. — Cauza noastră, fiind cauza tuturor vânătorilor, fiecare e dator a ne da concursul: achitând abonamentul și stăruind ca toți cunoscuții săi să se înscrie la Uniune și să se aboneze la Revistă.

A. P., Huși. Știm. E o reclamă americană. Închiderea vânărei sitarilor și a dublelor este fixată prin lege. Activitate, nu glumă.

C. I. Cluj Vă vom da deslușiri la timp asupra acestui Congres.

Știe fiecare ceea ce s'a făcut pentru vânatoare și de unde vine răul.

CUTIA CU SCRISORI

Iubite Scraba,

În ziua de 23 Februarie 1923, am întâlnit pe strada Lascăr Catargi un servitor cu un iepure împușcat.

Avea și o scrisoare de la cel care îl împușcase către cel căruia îl trimisese.

Nu am putut face mai mult decât să-l dau pe mâna circumscripției XIV de poliție din strada Nicolae Bălcescu (fostă Primăverei). Ofițerul de serviciu mi-a prezentat un proces-verbal pe care l-am semnat.

Te rog întreabă ce s'a făcut; — și dacă se poate să aflăm numele și adresa celui care l'a împușcat.

Cu dragoste,

N. Arabolu

MICA PUBLICITATE

Cine a pierdut câine de vânatoare alb cu pete negre, să se adreseze d-lui Bucur Niculescu, comuna Răcari, prin gara Ghergani.

Legea de vânatoare. De vânzare la Uniune, str. 13 Septembrie 85, București. Prețul 2,50 exemplarul.

Calendarul pe 1923 al U. G. a V. frumos ilustrat și cu îngrijire tipărit. Prețul 2 lei exemplarul. De vânzare la chioșcuri și la Societățile de vânatoare din localitate *preum și la Uniune.*

Capse Elley, Hirtenberg R. W. S. de vânzare la Uniune, str. 13 Septembrie No. 85, București.

Câini de vânatoare diferite rase. Dresăți și nedresăți. — Adresa: 13 Septembrie No. 85, București.

Cumpăr câine sau cățea, viguroși, rasă Seter-Gordon, etatea maximum doi ani. Bine dresăți în special pentru apă. A se adresa la Administrația revistei: Str. 13 Septembrie No. 85, București.

Parcul Vânătorilor. Bodegă cu vinurile cele mai renumite și alese din țară. Str. Eliseu No. 21, București. Proprietar: Cristofor Ștefan.

A v i s

Cine a pierdut una cățea albă cu mici stropituri pe corp și cu pete maron (deschis) pe cap cu o dungă albă între ochi care pornește de la nas și duce până în creștet.

Informațiuni la dl. I. Constantinescu, Laptelui 4.

MEMBRII UNIUNEI

Lista care urmează e un exemplu de modul cum e apreciată Uniunea și Revista noastră și cum e îmbrițată de toată lumea, care s'au grăbit a achita abonamentul din trecut, precum și pe anul în curs *).

NUMELE ȘI PRONUMELE	1922/3			1923/4			NUMELE ȘI PRONUMELE	1922/3			1923/4		
	Revista 1921/2	Taxa	Donațiuni	Revista	Taxa	Donațiuni		Revista 1921/2	Taxa	Donațiuni	Revista	Taxa	Donațiuni
Cercul Vânătorilor (Buc.)					2050		Gh. Fântăneanu				50		
Soc. Crângul (Buc.)					640		Lt.-Col. E. Foltzer				30		20
Soc. Vulturul (Buc.)					500		Jean Gănescu	30			50		
Soc. Iderul (R.-Vâl.)					500		G. Georgescu				50		
Soc. Sitarul (Br)					500		Isaia Grigorescu				50		
Soc. Vidra (Basarabia)					50		V. Grădinaru	30			50		
Cercul „Soimul“ („)					50		V. Georgescu				50		
Inginer D. Alexandrescu						50	C. Gorceiu				50		50
Maior Athanasiu	30		50				N. Georgescu						50
E. Antipa	30		50			50	A. Gheorghiu				50		
Jean Alexiu			50				G. Gazi				50		
N. Alexandrescu				40		50	Sc. Georgescu					100	50
I. Alexandrescu				40		50	Al. Gherthner	30			50		
Eug. Adriani				50			N. Goetz				50		50
N. Arabolu						50	Ghica-Deleni				50		50
C. Afenduli				50			C. Hevet						50
Bergamini Fr.				40	100	50	Plut. G. Huțu					40	50
I. Bogdan						50	I. Hamza						50
I. N. Buliga				40		50	P. C. Hanciu	30			50		
R. Bonceff				50			T. Halchiopol						50
Fr. Brondello				60		70	N. Hagatis						50
Al. Braunstein	30			40	100	50	C. C. Herescu				50		
I. Bradeanu						50	N. P. Iie						50
N. Bucur Pripp				50			Căpitan S. Irimescu						50
Căp. C. Rosetti Bălănescu						50	E. Iranovsky				50		50
I. Babartz				50			N. Iliescu				50		
G. Ceicu				40			Mișu Ionescu						50
St. Colaroff				50			Marin Iliescu						50
D. Constantinescu				50			Al. Ionescu				50		50
Ed. Charwat				50			Leon Istrate					40	10
G. Christea				50			St. Isvorsky				50		50
N. Cosăcescu						500	Gavril Istrati				50		
G. Combojorga						1000	Guță Iacob						50
Chr. Gamba Cantelli				50			G. Th. Ionescu						50
St. Cristofor				50		100	Th. Ionescu						50
A. Ciconi			100			50	Kalavrezos	30			50		50
I. Cabiaglia						50	N. Kirca	30			50		
V. Chineze				50		50	Emilia Kalerghi						50
C. Căpsuneanu				50			Lupeș G.	30			50		
G. Constantinescu						50	C. Lăzărescu				50		
C. Corciovei				50			Sp. Lazaris				50		
I. Cocea				40		100	I. Logiu				50		
G. Christescu	30			50			Plut. Marin Vasile				30		
P. Caravias	30			50			G. C. Marșolescu	30			50		50
I. St. D. Ciupag	30			50		50	Aurel C. Marșolescu	30			50		50
I. St. Ciupag	30			50		50	Savu Mărculescu					40	20
St. St. Ciupag						50	Căpit. C. Marinoiu						209
Căpit. A. Christescu				40		50	N. Mărculescu				50		
Radu Fl. Deliu	50			50			C. Micșunescu						50
G. Fl. Deliu				40		50	Regis Mounier					40	50
I. St. Drăgulescu	30			50		50	L. Moldoveanu						200
A. Dambarleanos	30			50		50	N. Mihailescu						50
Romulus Dimitrescu				50			G. Marinescu						50
Dimitriu Nicolae				50			Mitică Mateescu						50
Jules Doan						50	V. Maxinteanu				50		50
R. Dumitrescu Cănuță				40		10	Căpit. I. Mihaescu				50		
I. Dumitrescu						50	Ilie Mărcuță				50		
N. Dumitrnsu						50	Panait Marin				50		
G. Daniel				30		50	Lache Nedelescu			100	50		
Maior V. Dumitriu						50	Maior P. Namian	30			50		100
H. Dragan				50		109	Didi Nicolau	30			50		
P. C. Dinescu						50	V. Nicolau	30			50		
N. Dinescu	30			50			Romano Navara					40	50
Fl. M. Duțulescu	30			0		50	C. C. Nicolau						50
C. Dumas	30			50			Stan Negoescu					40	50
Căpitan C. Dobrescu						50	Al. Niculescu						50
D. Eremia						50	Colonel Ostroveanu				50		
S. Enăchescu						50	Fl. Oprescu						100
N. Economopol	30			50			Borghii Osiride					40	50

*) Orice nepotrivire rugăm a se semnala. Persoanele care n'au achitat pe anul acesta sau care din eroare au trimis ma duțin, sunt rugate a completa abnoamentul, trimițând suma prin mandat poștal.

NUMELE SI PRONUMELE	1922/3			1923/4			NUMELE ŞI PRONUMELE	1922/3			1923/4		
	Revista 1921/2	Taxa	Donaţiuni	Revista	Taxa	Donaţiuni		Revista 1921/2	Taxa	Donaţiuni	Revista	Taxa	Donaţiuni
Maior Orăşeanu				50		50	C. Sghibartz	30		50			
Popa I. Dumitru				40	300	50	Dr. A. Stoian					50	
Petrescu I.				40			C. Stănoiu					600	
I. Popescu						50	Dr. Şerban de Voila					50	
Victor Popa Radu						50	Sam. Schöppner			10		40	
Tr. Pacurariu				20			Al. Simionescu				40	50	
P. Polifrone				40	100	50	D. Sbenghe	30		20			
I. Popescu, Inginer						50	R. Sonvilla	30		50		500	
G. Palade						25	Oswald Schun					100	
N. Papadopol						50	Ecaterina Sutzu				40	50	
Al. Pascu				50			C. N. Sutzu				40		
Fr. Petropol						50	Em. Savopol					50	
Mincu I. Popescu				50			N. N. Stefla				40	50	
Radu Petrescu						50	C. Sorescu				50		
Tiberiu Petrescu	30			50			Tică Stănescu	30		50			
Iosif Petrescu						50	Virgil Tatu				40	100	
G. Palade						25	P. Tomescu					50	
Nae Popescu						50	Gh. Teodorescu					50	
Ing. I. Petrescu				50			Adam Teicu					25	
I. Răduţiu				30			I. Ţipoaia				50		
C. Rădoiu						50	C. Tonola					40	
C. Rıscke						50	G. Tibacu				50	100	
M. Ranixe					40	210	C. Toncescu				50		
Eug. Rusu				50			A. C. Tahulas				50	50	
Aj. S. Lt. C. Radela				50			Lt. C. Tănăsescu				50		
N. Râmniceanu				50		50	Trifon Ungureanu				25	25	
Al. Rădulescu					40	50	I. Ungureanu					40	
Cap. Rădulescu D.				50			Dr. N. Vasilescu	30			50	10	
Eug. Sibianu				40	100	10	Panait Vandoro				50		
Lache Stifichi	30			50			H. Walter	30	100	50			
M. F. Stănoiu	30			50		50	M. Vartanian				20		
L. Spreitzer				50		50	T. Văduvoiu					50	
P. Skumsrud				50			A. Velicu				50	50	
Şcoala Gurghiu				20		50	Gr. Vitali					50	
I. Sărăţeanu				50			I. A. Vâlcov					40	
Oscar Stati						50	Zacopceanu C.					50	
C. Stănescu				20		30	Vitorio Zamolla					50	
Sp. Stirbul					40	50	G. Zissu				50		
Căpit Sava Gh.						50							

(va urma)

Reviste recomandate

CHASSE & PECHE L'un des organes sportifs les plus répandus.

CHASSE, CHIENS, PECHE, HIPOLOGIE, AVICULTURE, etc.

DIRECTION: 1, Avenue de la Toison d'Or.
BRUXELLES (Belgique)

DEMANDEZ DES NOS SPECIMENS

LE CHIEN

Revue mensuelle illustrée des amateurs de chiens de race

Direction: 5, Place du Corbeau,
Strasbourg (France)

Abonament: 8 frs.

IL CACCIATORE ITALIANO
Hebdomadaire

6, Via Bagutta MILAN

Abonnement: 15 francs par an.

IL CINEGETICO
Hebdomadaire

5, Viale Pola ROME

Abonament: 25 Lire;

IL CORRIERE DEL CACCIATORE
Bi-mensuel

4, Va Olmetto MILAN

Abonnement: 15 francs par an

NEMBROD
Hebdomadaire

Salita Santa Caterina No. 4 GENOVA

Abonament: 20 Lire

Genti de vânatoare -- Cartușiere -- Tocuri
≡ pentru arme ≡

Zgârzi-lese, Jambiere, curele de arme, Botnițe de câini, Bice de vânatoare, Cra-vașe împletite, Port-bagaje, Roch-Sacuri. Cutii pentru cartușe etc. și ori ce articol de vânatoare (în ceea ce privește curelăria).

— Atelierul de curelărie —

M. Soglu & S. Berbec

Cața Victoriei No. 75

(vis-a-vis de Biserica Albă)

— BUCUREȘTI —

Lucru artistic și cu prețuri absolut convenabile. Nu cumpărați nimic înainte de a vizita atelierul nostru.

N. B. Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 10 la sută.

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR
STR. 13 SEPTEMBRIE, 85. — BUCUREȘTI

Domniei-Sale

Domnului

Campina

— 5 LEI —

≡ INSTITUTUL ≡
DERMOPLASTIC-ZOOLOGIC

≡ pentru împăiere ≡
PROPRIETAR:

IOSIF ENĂCHESCU-MUȘCEL

27, STRADA AVEVIC, 27
(prin Șoseaua Kiseleff)

— (Casa proprie. — Telefon 3219) —

Primește tot felul de animale pentru naturalizat (împăiat) cari se vor executa după cea mai nouă dermoplastică. Primește piei de animale pentru argăsit și prepararea lor ca: covoare, capete, etc. Pentru muzeele școlare, furnizează tot felul de obiecte zoologice necesare studiului istoriei naturale.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20 la sută.